

SALVATGEMENT COMBATIVES

VII CONGRÉS IAC CATAÇ

27 i 28 DE FEBRER i 1 DE MARÇ DE 2026

PONÈNCIA MARÇ

PONÈNCIA MARC

1. PRESENTACIÓ I OBJECTIU D'AQUESTA PONÈNCIA MARC

La IAC-CATAC som la Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya i formem part de la IAC – Intersindical Alternativa de Catalunya. Som un col·lectiu de persones que ens hem organitzat en un sindicat combatiu, de base, feminista, anticapitalista, antiracista i defensor del dret d'autodeterminació dels pobles. Les nostres bases són que el sindicalisme es construeix des de la base, amb l'assemblearisme i amb uns funcionaments clars:

La participació i l'assemblearisme en les decisions que ens afecten
Independència enfront de qualsevol partit, força política o grup de pressió
Lluitar per una societat més justa i igualitària a través de les assemblees i la participació en els moviments socials organitzats.

OBJECTIUS

Aquesta ponència marc té per objectiu repensar i actualitzar el marc sindical i de lluita del nostre sindicat, per tal de bastir contínuament i enriquir el nostre marc ideològic amb eines conceptuais i de reflexió per a l'acció sindical.

CONTEXT 2022-2026 La IAC-CATAC neix l'any 1987 de l'autoorganització d'un grup de treballadores provinents d'espais llibertaris i independents que creien que el sindicalisme es construeix des de la base i la cooperació. Durant la dècada dels 80 i 90 del segle passat, amb la creació de la Generalitat de Catalunya vam treballar conjuntament amb la USTEC i vam posar conjuntament, els fonaments per a la creació de la IAC.

1987: naixement de la CATAC (ara IAC-CATAC)

1997: naixement de la IAC

Entre 1987 i 2001: 1r i 2n congressos

2001, juny: 3r congrés al Centre Cívic Barceloneta sota el lema *L'eina en defensa dels serveis públics*.

2009, maig: 4t congrés a la Universitat de Barcelona sota el lema *Més que paraules*.

2016, maig: 5è congrés a Calella sota el lema *Llavors de dignitat*.

- 2022, febrer: 6è congrés a Barcelona sota el lema *Pensem-nos per créixer*.
- 2026, febrer: 7è congrés a ____ sota el lema *Salvatgement combatives*.

Durant el transcurs d'aquests darrers 4 anys a la IAC-CATAC hem estat capaces de recompondre'ns després d'una crisi tan punyent com va ser la de la pandèmia provocada per la COVID 19. Poc a poc hem reprès l'acció sindical amb tota la presencialitat que aquesta precisa com també tots i cadascun dels espais de negociació. Al mateix temps, hem sabut combinar el teletreball i els espais telemàtics com una nova eina que juga a favor de la nostra competència com a sindicat.

Lluny de voler enumerar o fer un llistat de tots els espais on hem estat presents, cal dir que la nostra organització ha estat capdavantera i referent durant tot el transcurs i resolució del procés d'estabilització. Capdavantera també, en defensar els drets de promoció del personal funcionari i laboral i sempre a primera fila a l'hora de defensar els drets i la dignificació de totes i cadascuna de les treballadores públiques. No podem deixar de banda campanyes específiques com les del personal PAS "Fem un pas endavant" o les destinades al les educadores socials de les escoles. La campanya transversal per la millora general de les condicions laborals de les treballadores públiques suposa el colofó a un període marcat per la insistència en la necessitat d'una administració pública dotada de llocs de treball sòlids que derivin en uns millors serveis públics.

Al novembre del 2023 finalitza el cicle electoral a la Generalitat de Catalunya precipitant així unes eleccions sindicals en les que obtenim uns resultats històrics amb 58 delegades en la totalitat de representació del personal funcionari, sent la IAC-CATAC la força més votada. Cal ressaltar també la representativitat obtinguda en els diferents comitès del personal laboral, resultant la primera o segona força en diferents processos que ens han permès obtenir el percentatge de representació suficient per estar presents a la MEPAG sent la tercera força sindical amb més de 40 delegades.

La nostra organització però, no centra la seva activitat únicament en el col·lectiu sobre el qual té rèdit sindical sinó que fuig del corporativisme per obrir-se a altres col·lectius des de la perspectiva de la solidaritat, el cooperativisme i la justícia social. D'aquesta manera hem participat en les diferents mobilitzacions que s'han esdevingut en defensa dels drets del poble palestí denunciant l'ocupació del seu territori i el genocidi vers la seva població, presents també en les manifestacions i actes que s'han dut a terme dels del moviment feminista, antifeixista i en tots aquells espais que han suposat la defensa i la lluita pels drets humans com és la lluita per l'habitatge digne, l'educació i la sanitat i la classe treballadora. Finalment la IAC-CATAC en aquest darrer període ha estat capaç de desenvolupar la Comissió de Solidaritat fent una aportació al projecte INITCHÉ i duent a terme unes brigades solidàries a la ciutat de Tànger, Marroc.

81 Durant aquests darrers quatre anys, des del febrer del 2022 al febrer del 2026, el món
82 ha canviat profundament, tot agreujant les crisis planetàries que veníem acumulant de
83 l'anterior cicle polític. La invasió de Rússia a Ucraïna i el genocidi del poble palestí a
84 càrrec del projecte d'etnoestat d'Israel han marcat l'agenda i han tensat les cordes d'un
85 sistema internacional dèbil.

86 Des del 7 d'octubre del 2023 estem vivint un conflicte mundial que ha degenerat en el
87 genocidi al **poble palestí** per part de l'Estat d'Israel. Després de 78 anys de la Nakba,
88 presenciem un període de neteja ètnica i substitució demogràfica amb el vistiplau de les
89 institucions espanyoles i catalanes i amb la col·laboració de la UE. Particularment aquest
90 genocidi ens afecta ja que IAC-CATAC, històricament, ha tingut vincles amb Palestina,
91 amb la seva gent i, sobretot, amb la seva classe treballadora. Des de l'octubre del 2023
92 fins a l'actualitat, IAC-CATAC hem col·laborat amb totes les organitzacions que estan
93 lluitant per tal de posar fi al genocidi i l'apartheid, sumant-nos a totes les iniciatives
94 sorgides en defensa del poble palestí. I seguirem fent-ho, fins on faci falta. La
95 impassibilitat i la negació de neteja ètnica i genocidi és la vergonya del segle XXI.

96 Des de la IAC-CATAC també hem donat suport a la **població saharauí** que pateix, per
97 part del regne totalitari del Marroc, una situació insostenible de repressió a la població
98 i negació a les seves fronteres. Una situació que fa molts anys que existeix i que té poca
99 visibilitat als mitjans i a l'opinió pública, sobretot des que el Govern espanyol va donar
100 suport al Marroc en aquesta qüestió, pressionat pel seu deute i la seva dependència als
101 EUA.

102 En la mateixa línia, hem donat suport, per les mateixes casuístiques, a la població del
103 **Kurdistan** i, especialment, de **Rojava**, on viuen una situació de negació de llibertats i de
104 territori.

105 Totes aquestes lluites estan emmarcades en el reconeixement del dret
106 d'autodeterminació dels pobles, sobretot aquells que es troben sota setge dels
107 interessos econòmics del capitalisme que fixen el benefici per sobre dels drets humans.
108 IAC-CATAC creiem que un altre model és possible i ens sumarem a totes les lluites i
109 moviments que vagin encaminades per canviar i millorar les condicions dels pobles
110 oprimits.

111 Paral·lelament, l'ascens de les **forces d'extrema dreta** i la reconfiguració de la
112 internacional reaccionària erosiona greument les democràcies liberals mundials i
113 planteja una batalla cultural contra avenços en l'àmbit dels drets feministes i LGTBIQA+
114 alhora que posa en el centre del debat la immigració com a problema, fent girar a la
115 dreta tot l'espectre polític.

116 Les eleccions generals del 2023 van deixar un panorama en el qual el Partit Popular
117 s'erigia com la principal força política, amb VOX ocupant la tercera posició. Malgrat això,
118 la formació d'un govern de coalició PSOE-Sumar va suposar la frenada institucional i
119 momentània a un govern d'extrema dreta. Tot i això, aquest cicle s'ha caracteritzat pel

reforçament del bipartidisme, pel debilitament del bloc a l'esquerra del PSOE, per una ingovernabilitat pràctica capitalitzada pels discursos d'antipolítica de la dreta radical, per la instrumentalització de la justícia (el law-fare), i per la manca de resposta deguda de diverses administracions públiques davant catàstrofes climàtiques com la DANA de València o els incendis de l'estiu del 2025.

A Catalunya, les eleccions anticipades de 2024 a la Generalitat de Catalunya van suposar el fi del procés tal com s'havia jugat fins ara. El govern de Salvador Illa s'està caracteritzant pel seu gir neoliberal pel que fa a la gestió dels principals problemes estructurals, com el de l'habitatge, el del turisme, o la crisi climàtica (amb la seva obsessió sense cap mena de suport científic per l'ampliació de l'aeroport del Prat).

D'altra banda, diverses sentències contra el català a les aules suposen un atac directe contra la normalització de la llengua.

Durant aquest període, l'administració pública catalana també ha viscut una forta convulsió: la situació post-COVID, un canvi de govern sense acabar la legislatura, un procés d'estabilització sense precedents, les polítiques d'externalització, etc. A la pèrdua de poder adquisitiu de les treballadores públiques a causa de la inflació i la manca de renegociació de les pujades salarials, s'han de sumar diversos problemes estructurals que durant aquests darrers anys s'han magnificat, sent la crisi per l'habitatge la punta de llança.

Aquest escenari obliga les organitzacions transformadores a repensar els seus eixos estratègics i aprofundir en les seves línies de treball ideològic.

Davant la desesperança i la desposseïció, l'antifeixisme ha de ser la bandera principal per construir els nostres horitzons democràtics, ecofeministes i des de la base a l'esquerra.

2. DIAGNOSI DE LA COJUNTURA ACTUAL

Un vell fantasma recorre Europa de nou: el fantasma de la guerra. La invasió d'Ucraïna per part de la Rússia de Putin el 2022 han fet saltar totes les alarmes europees pel que fa a la seva sobirania en seguretat, alhora que la política exterior del govern de Trump estreny els socis del bloc atlantista per un rearmament massiu i una pujada en la despesa militar sense precedents. El gir dels Estats Units ha deixat a la Unió Europea en una situació delicada pel que fa a la seva capacitat d'influència en la gestió i negociació de la pau: Trump negocia directament amb Moscou sense comptar amb els mandataris europeus. I mentre Europa es queda gairebé sola en la defensa de Kíev, el projecte polític europeu s'afronta a una crisi de legitimitat existencial per la seva falta d'una resposta contundent davant les atrocitats perpetrades per Israel sobre el poble palestí. Encara més, no només ha mirat a un altre costat, sinó que n'ha estat còmplice.

El món que coneixíem fins ara transita de la unipolaritat multilateral a la multipolaritat unilateral, és a dir, passem d'un món on els Estats Units com hegemònic és garant del

compliment dels antics consensos sobre el dret internacional i la defensa dels drets humans (a càrrec d'organitzacions supranacionals com l'ONU) a un món on la crisi interna dels Estats Units deixa lloc al fet que altres pols de poder amb objectius propis marquin l'agenda i a on els espais multilaterals són ontològicament qüestionats i trepitjats per negociacions unilaterals entre estats. Des de posicions crítiques sabem que mai s'ha pogut comptar amb els Estats Units per la construcció d'un món sota la bandera de la justícia social, ans al contrari. Però aquesta anàlisi ens permet dimensionar la multitud de crisis internacionals que s'obren sota els nostres peus ara que entrem en un món més caòtic, més imprevisible, i per tant més perillós. El món més perillós que les nostres generacions han viscut mai. El món dels monstres que apareix quan allò vell mor i el que ha de venir encara no esdevé

Els monstres al que ens enfrontem són diversos: l'**auge dels totalitarismes** que ens aboca a les organitzacions d'esquerres a trobar-nos defensant l'ordre liberal contra el qual tant lluitem perquè és l'últim bastió contra la perduda total de llibertats mentre no som capaces de plantejar una alternativa desitjable a aquest sistema biocida; la **reacció masclista** contra els avenços dels feminismes i els drets de les persones LGTBIQA+; els murs de l'Europa **fortalesa** i la seva **necropolítica** deshumanitzadora davant les persones que migren i fugen d'un sistema global del qual Occident n'és responsable directe; una crisi **climàtica** que ens evoca a una distopia continua i que malgrat el desviament de l'atenció pública ens recorda que ja hem superat 7 dels 9 límits planetaris que permeten la vida a la Terra.

És aquest context el que fa cabdal per a les organitzacions polítiques i sindicals el rearmament ideològicament, ara més que mai cap a l'esquerra, perquè tot i que el taulel de joc no l'hem escollit nosaltres, ara és moment de jugar amb totes les cartes possibles.

183 L'avenç de l'extrema dreta

La **Itàlia** de Georgia Meloni, l'**Hongria** de Victor Orban, els **Estats Units** de Donald Trump, el **Salvador** de Nayib Bukele, l'**Índia** de Narendra Modi, la **Israel** de Binyamín Netanyahu, l'**Argentina** de Javier Milei.

I altres països on l'extrema dreta és la segona o tercera força: VOX a l'**Estat espanyol**, CHEGA! a **Portugal**, Rassemblement National a **França**, la FPÖ a **Àustria**, la SD a **Suècia**, la PVV a **Països Baixos**, Perussuomalaiset a **Finlàndia**, PiS a **Txèquia**, AfD A **Alemanya**...

Allà on mirem, veiem l'avenç de les forces d'extrema dreta.

A Catalunya, els sondejos auguren un dels parlaments més abocats a la dreta de tota Europa. L'arribada d'Aliança Catalana a la política catalana importa la metodologia populista a l'escenari local, amenaçant a Junts de mort i aconseguint que aquest es faci seu els preceptes de l'extrema dreta en matèries claus com la immigració i disputant l'espai polític del etnonacionalisme català.

Després de la Segona Guerra Mundial, el projecte polític europeu es va basar en un consens tàcit contra l'extrema dreta. L'Europa de postguerra va acollir majoritàriament les posicions de dreta a través de la democràcia cristiana i la dreta tradicional. A finals dels anys 60 sorgeix a França el think-tank de la Nova Dreta: el Grup d'Investigació i Estudis per a la Civilització Europea (GRECE), amb Alain de Benoist com un dels ideòlegs claus. La Nova Dreta (ND) va aprendre algunes lliçons dels disturbis del Maig del 68, i va fer propis elements teòrics de la nova esquerra, adoptant la idea que la promoció de les idees culturals és una condició prèvia pel canvi polític. La ND va observar que l'esquerra, tot i no ocupar grans càrrecs públics, havia aconseguit posicionar les seves idees com el relat hegemònic, sobretot entre la intel·lectualitat. Així doncs, es comencen a declarar *gramscians de dretes* i centren la seva acció política en la **batalla cultural**, per sobre les victòries electorals. Una de les altres principals aportacions teòriques que després heretaran les extremes dretes actuals és el gir culturalista a la qüestió de la diferència, sofisticant l'argumentació del racisme: renuncien als preceptes que posicionen una raça per sobre l'altre en termes biològics, per proposar que són les diferències culturals les que fan impossible la convivència. Aquest gir és important per entendre la majoria dels discursos racistes actuals: *res en contra d'ells, però que es quedin al seu país*.

La dècada del 2010 va veure el sorgiment d'una nova línia política que bevia de la tradició de la Nova Dreta, així com del paleoconservadurisme i de la Il·lustració Obscura: la Dreta Alternativa (l'Alt-Right). L'Alt-Right és un moviment ultranacionalista, racista i antifeminista sorgit als Estats Units entre 2008 i 2016, principalment a internet. No és un partit ni una organització formal, sinó una constel·lació de grups i mitjans digitals (fòrums com 4chan, Reddit, Breitbart, etc.) que barregen el supremacisme blanc, la xenofòbia, l'antisemitisme, la misogínia i l'odi al feminisme, el culte al nacionalisme estatunidenc, el rebuig al liberalisme polític tradicional i a la correcció política (allò *woke*), fent un ús massiu de mems i de la ironia a la cultura digital per difondre idees extremistes. La seva figura teòrica inicial és Richard Spencer, qui va encunyar el terme, i que va ser el pont entre l'extrema dreta intel·lectual i el populisme trumpista, sent uns dels principals aliats en la campanya de Trump a les eleccions de 2016, dotant-lo d'una base ideològica racial i metapolítica similar a la que va donar Alain de Benoist a la ND.

L'Alt-Right va ser fonamental per la primera victòria de Trump, però amb el temps el trumpisme s'ha convertit en un corrent més ample. Molts antics activistes de l'Alt-Right van ser marginats o censurats després de l'assalt al Capitoli, però el seu estil i la seva retòrica han sobreviscut en l'ecosistema MAGA (Make America Great Again). Avui, es parla més de la dreta MAGA que de l'Alt-Right, però la seva influència va ser cabdal en la construcció de les dretes actuals. Aquest estil el veiem clarament en la línia dura de PP (amb Isabel Díaz Ayuso al capdavant, però també amb el secretari d'organització del PP, Miguel Tellado) així com el de Sílvia Orriols.

Les principals conseqüències de l'arribada de l'extrema dreta a les polítiques dels estats es centren en la normalització del discurs ultranacionalista; l'erosió dels partits tradicionals i les institucions, així com l'Estat de Dret; la polarització social i ideològica; l'augment dels discursos xenòfobs i islamòfobs; la reacció contra el feminisme i els drets

238 LGTBIQA+; la crisi de confiança en els mitjans de comunicació; les tensions amb la
239 política verda; la redefinició del concepte de sobirania (l'extrema dreta impulsa un
240 model de democràcia liberal on la voluntat popular justifica limitar drets civils); la
241 desconfiança en els organismes internacionals; o un risc clar en una autocratització
242 progressiva de la mà de l'autoritarisme, doncs allà on governen erosionen tots els
243 mecanismes de contrapoder.

244 L'auge de l'extrema dreta no és un accident. És el resultat d'anys de crisi social,
245 desafecció política i debilitament de la democràcia, aprofitats per sectors que promouen
246 l'odi, l'autoritarisme i la desigualtat com a projectes polítics. A Catalunya, a l'Estat
247 espanyol, a Europa i a escala global, les forces ultres s'estan organitzant,
248 institucionalitzant i infiltrant en tots els àmbits: institucions, mitjans, escoles, cossos
249 policials i també als espais de treball.

250 Aquest creixement no seria possible sense la complicitat dels grans partits, que han anat
251 assumint part del seu discurs, ni sense la impunitat mediàtica i judicial que permet la
252 difusió constant de discursos de l'odi disfressats de llibertat d'expressió.

253 L'extrema dreta no només vol governar: vol rebentar l'organització col·lectiva. Vol
254 destruir els sindicats, les entitats socials, els feminismes i qualsevol forma de resistència.
255 Hem vist com als espais de treball s'incrementen els discursos d'odi, la vigilància
256 ideològica, la pressió cap a les treballadores organitzades o les represàlies encobertes
257 contra qui s'identifica amb valors progressistes o de classe.

258 Davant d'això, des de la IAC-CATAC ens reafirmem com a sindicat antifeixista i
259 antiracista. No permetrem la penetració ni la presència d'aquestes ideologies als centres
260 de treball ni a les institucions públiques. Plantarem cara allà on calgui: amb pedagogia,
261 amb denúncia, amb organització i amb confrontació si és necessari.

262 Ens comprometem a impulsar campanyes de formació i sensibilització antifeixista, a
263 acompanyar treballadores assetjades per motius ideològics, d'origen o de gènere, i a fer
264 front comú amb altres col·lectius socials per frenar la seva expansió. Perquè el feixisme
265 no es debat, s'atura. I nosaltres, com a sindicat de classe, som i serem una barricada viva
266 contra l'odi.

267 **La reacció masclista**

268 Fortament lligada a l'avenç de l'extrema dreta, ens trobem amb una reacció masclista
269 contra els feminismes i els drets LGTBIQA+. Aquesta reacció no és una posició o una
270 opinió d'algunes persones, sinó que és un projecte polític de restauració de l'ordre
271 patriarcal i neoliberal impulsat per l'extrema dreta per canalitzar la por, la inseguretat i
272 el ressentiment en clau de batalla cultural.

273 A les últimes dècades s'han produït una sèrie d'avenços socials que qüestionaven els
274 pilars de l'ordre patriarcal:

- 275 ● La legalització del matrimoni igualitari, l'ampliació de drets LGTBIQA+, el dret a
- 276 l'autodeterminació de gènere, lleis específiques contra la violència
- 277 LGTBIQA+fòbica, etc.
- 278 ● Noves onades feministes: el #MeToo, #Cuéntalo, #NiUnaMenys, les vagues
- 279 generals dels 8M, lleis contra les violències masclistes, jurisprudència
- 280 especialitzada, creació de ministeris i departaments als governs en la matèria,
- 281 etc.
- 282 ● Canvis culturals: el qüestionament de la masculinitat tradicional, el llenguatge
- 283 inclusiu, l'educació en diversitat sexual i de gènere, la visibilitat trans, etc.

284 Tots aquests avenços han suposat un desplaçament simbòlic del poder masculí i

285 heteronormatiu, especialment en l'espai públic i mediàtic. Per a molts sectors socials -

286 especialment en els homes joves, en els sectors conservadors religiosos i a les classes

287 mitjanes precaritzades-, aquests canvis no s'han vist com una forma de progrés, sinó

288 com una pèrdua de poder i una humiliació social. Així neix aquesta reacció masclista

289 contemporània, un intent de restaurar un ordre patriarcal i heterosexual sota el discurs

290 de la defensa de la llibertat i la batalla per un nou sentit comú.

291 Algunes de les causes d'aquesta reacció són:

- 292 ● **Econòmiques i materials.** La contínua precarització general ha desestabilitzat les
- 293 identitats masculines tradicionals d'autoritat i provisió. Davant la inseguretat es
- 294 reafirmen jerarquies de gènere com a refugi simbòlic.
- 295 ● **Culturals i simbòliques.** El feminisme i els moviments queers desafien la idea de
- 296 masculinitat i família natural. La dreta tradueix aquesta ansietat cultural en una
- 297 forta narrativa política de lluita contra la pèrdua de valors.
- 298 ● **Mediàtiques i digitals.** Internet i les xarxes socials han creat comunitats de
- 299 ressentiment masculí, com la comunitat incel. A través d'aquestes plataformes,
- 300 i sobretot després de la pandèmia global de la Covid, molts joves han estat
- 301 cooptats per influencers reaccionaris que construeixen identitats antifeministes
- 302 com a formes de contracultura. Aquesta mediatització no neix del no res: està
- 303 fortament finançada per think-tanks d'extrema dreta.
- 304 ● **Política i ideològica.** La nova dreta fa servir l'antifeminisme com a eix
- 305 mobilitzador. Es presenta com a defensora de l'home comú davant la ideologia
- 306 de gènere. És una estratègia populista i cultural i que beu de l'arrel de les
- 307 ideologies d'extrema dreta del segle XX: tant el feixisme italià com el nazisme
- 308 van fer molt incís en la construcció del nou home. La construcció d'una
- 309 masculinitat forta és cabdal en tot moviment reaccionari, tal com s'exemplifica
- 310 amb el discurs de Trump davant els alts càrrecs de l'exèrcit on va anunciar que
- 311 *es recuperaria l'estàndard masculí amb un exèrcit sense grassos i barbuts.*
- 312 ● **Religiosos i nacionalistes.** En molts països, les esglésies i moviments catòlics o
- 313 evangèlics articulen el discurs *provida* i antiLGTBIQA+ com una forma de defensa
- 314 de la nació, la família i la moral.

315 Algunes de les estratègies d'aquesta reacció inclouen la **inversió del rol de víctima**

316 (l'home es considera discriminat per les polítiques d'igualtat), l'**apropiació del**

317 **llenguatge dels drets** (es parla del dret dels pares o la llibertat educativa per oposar-se
318 a l'educació en valors feministes), el **negacionisme del patriarcat** (es nega la violència
319 de gènere i se substitueix per violència domèstica per diluir les causes estructurals), la
320 **defensa de l'essencialisme biològic** (reimposant la idea que els homes i les dones són
321 naturalment diferents, el que legitima les desigualtats); i la **reconfiguració de la**
322 **LGTBIQafòbia** (ja no es parla de pecat o degeneració, sinó d'imposició ideològica,
323 adoctrinament o confusió infantil).

324 Com apuntàvem al principi, aquesta reacció no és espontània, sinó una eina estratègica
325 de la nova dreta global. Ho veiem als Estats Units, al Brasil, a Hongria, a Itàlia, a Rússia,
326 etc. És cabdal que les organitzacions d'esquerres ho entenguem com una guerra cultural
327 de classe que divideix els sectors populars, desviant la frustració sistèmica a enemics
328 *culturals* (les dones, les persones trans, les persones migrants, etc.).

329 A aquesta reacció masclista s'ha de sumar la ruptura interna en el si dels moviments
330 feministes respecte les posicions **transfòbiques** per part d'un sector determinat que ha
331 virat a posicions d'essencialisme biològic. Al nostre context, aquesta disputa s'ha viscut
332 amb especial virulència entorn al dret d'autodeterminació de gènere que proposava la
333 Llei Trans. Aquesta ha estat una batalla molt dolorosa en tant que s'ha posat a debat i
334 sota sospita l'existència de les nostres companyes trans*, estructuralment vulnerades
335 per diverses bandes, ara fins i tot en els nostres espais.

336 Som un sindicat feminista perquè entenem que la lluita per la justícia social no pot ser
337 separada de la lluita per la igualtat de gènere. El patriarcat no és només un sistema
338 cultural: és també un sistema econòmic i laboral que travessa tots els espais, també els
339 serveis públics i l'administració. Les dones, les persones trans i no binàries pateixen de
340 manera sistemàtica desigualtats salarials, discriminacions, assetjament, sobrecàrregues
341 de cures i violències múltiples que condicionen el seu dret a treballar i a viure en
342 llibertat.

343 No acceptem que aquestes desigualtats es considerin residuals o anecdòtiques. **Les**
344 **violències masclistes** estructuren el món del treball i perpetuen una jerarquia social
345 basada en el gènere. Davant d'això, no podem fer un sindicalisme neutre ni tècnic: cal
346 fer un sindicalisme feminista que identifiqui, denunciï i combati aquestes violències en
347 tots els seus formats.

348 Ens comprometem a **incorporar la perspectiva de gènere de forma transversal en la**
349 **nostra acció sindical**, des de la negociació col·lectiva fins a les accions de carrer. Volem
350 detectar i combatre les bretxes salarials, la invisibilització de les tasques feminitzades,
351 l'absència de dones en càrrecs de responsabilitat i la manca de reconeixement del treball
352 de cures. Apostem per **revisar i transformar les estructures internes del sindicat**,
353 perquè siguin realment habitables i accessibles per a totes les companyes, i perquè no
354 reproduïxin les dinàmiques patriarcals presents en altres espais.

355 També ens plantem davant l'**assetjament laboral, sexual i sexista**, i defensem la creació
356 de **protocols de prevenció i actuació feministes**, elaborats des de la base i amb eines

357 que vagin més enllà del compliment normatiu. Cal garantir que cap treballadora se senti
358 sola ni desprotegida davant d'una agressió o discriminació. I cal fer-ho des de la
359 col·lectivitat i el suport mutu.

360 Creiem en un **feminisme anticapitalista, inclusiu i interseccional**, que entén que la lluita
361 per la igualtat de gènere ha d'anar de la mà de la lluita contra el racisme, el classisme,
362 la LGTB-fòbia i totes les formes d'opressió. Per això, des de la IAC-CATAC ens organitzem
363 com a sindicat feminista: no com un eslògan, sinó com una pràctica quotidiana i
364 transformadora.

365 La necropolítica de les fronteres

366 Després de la crisi econòmica del 2008 i la crisi de refugiats del 2015, Europa va viure un
367 desplaçament de l'eix polític de *l'Europa social* a la del racisme securitari. El malestar
368 per la precarietat, l'atur i la desigualtat ha estat canalitzat per la nova dreta populista
369 que en comptes d'assenyalar el capital financer i a les polítiques d'austeritat, assenyala
370 la persona migrant com a boc expiatori. Si el 2015 el món sencer s'estremia davant la
371 fotografia del petit Aylan mort a les costes de Turquia, ara es normalitza el Mediterrani
372 com la fosa comuna del segle XXI.

373 L'extrema dreta desplaça la dreta tradicional en la qüestió migratòria i aconsegueix que
374 adopti el seu discurs xenòfob. Alhora, presenta solucions fàcils a problemes complexos:
375 els culpables de la crisi capitalista són els migrants que venen a robar-nos els treballs.
376 Els mitjans de comunicació amplifiquen la por quan es parla de crisis migratòria, onades
377 de crim i invasió, i deshumanitzen l'altre, com quan es parla de MENAS per parlar de
378 menors en situació de vulnerabilitat extrema.

379 La resposta europea davant les crisis geopolítiques que provoquen desplaçaments
380 massius ha estat la de la militarització de les fronteres, no la solidaritat. El concepte de
381 l'Europa Fortalesa descriu com la Unió Europea ha transformat les seves fronteres en un
382 dispositiu militar, burocràtic i necropolític que gestiona la vida i la mort de qui entra i qui
383 no segons l'origen i la nacionalitat.

384 Ho fa a través de les seves fronteres exteriors, gestionades per Frontex, o a través de
385 l'externalització amb acords amb el Marroc, Turquia, Líbia o Túnez, i a través de milícies
386 paramilitars que violen tots els drets humans.

387 I ho fa també a través de les seves fronteres interiors i simbòliques, amb la reintroducció
388 de controls entre països de l'espai Schengen en nom de la seguretat, o amb l'ús de la
389 retòrica de defensa de la civilització europea davant l'altre musulmà o africà.

390
391 L'extrema dreta i part del centre neoliberal fa servir la immigració com a tecnologia
392 política instrumentalitzant la por; desviant el conflicte social de l'eix capital/vida a l'eix
393 identitat/seguretat; normalitzant l'autoritarisme i la militarització, la vigilància, el
394 control digital i les expulsions massives; legitimant la desigualtat amb un racisme

395 institucional que naturalitza les jerarquies entre pobles; i fomentant el consens punitiu:
396 des de Meloni a Macron, i de Sánchez a Scholz, tothom assumeix la necessitat d'una
397 política de contenció migratòria.

398 Les organitzacions d'esquerres no només hem d'entendre la funció estructural del
399 racisme que divideix la classe treballadora global, sinó que també ens hem de fer càrrec
400 del racisme intern dels nostres espais i les nostres cosmovisions.

401 **La crisi climàtica**

402 El setembre del 2025 es feia públic el nou informe de l'Institut Potsdam per a la
403 Investigació sobre l'Impacte del Canvi Climàtic: hem superat 7 dels 9 límits planetaris
404 per a l'estabilitat de la vida.

- 405 1. El canvi climàtic, mesurat per la concentració de CO₂ a l'atmosfera.
- 406 2. La integritat de la biosfera, relacionada amb l'extinció d'espècies i l'explotació
- 407 excessiva de recursos.
- 408 3. L'ús de la terra, especialment de deforestació.
- 409 4. El cicle d'aigua dolça, afectada per sequeres i inundacions.
- 410 5. Els cicles biogeoquímics, vinculats a l'ús massiu de fertilitzants i pesticides.
- 411 6. La introducció de noves entitats a la biosfera, com plàstic i químics industrials.
- 412 7. L'acidificació dels oceans.

413 Els límits que encara no hem traspassat són:

- 414 8. El nivell d'aerosols a l'atmosfera
- 415 9. El nivell d'ozó a l'estratosfera.

416 La conclusió és clara: el món sota els nostres peus serà un món increïblement incòmode
417 per a nosaltres. O al menys per una gran majoria.

418 Les últimes grans catàstrofes climàtiques que hem viscut deixen constància. La sequera
419 a Catalunya en el període 2022-2024 és un auguri de que el nostre territori és una de les
420 regions d'Europa més afectades pels processos de desertificació i estrès hídric; la DANA
421 a València és una prova que els fenòmens atmosfèrics extrems es donen amb més
422 intensitat i amb més recurrència, i que el nostre territori no està adaptat a causa d'una
423 planificació urbanística desastrosa; els incendis de l'estiu del 2025 i el sorgiment dels
424 incendis de sexta generació fan palès la vulnerabilitat dels nostres serveis i els nostres
425 camps.

426
427 En tots casos podem veure la falta de diligència d'una administració pública que es veu
428 incapaç de dotar de solucions estructurals a la complexa situació climàtica, quan no es
429 veu directament enfangada i responsable de la mort de centenars de persones.

430 Davant totes aquestes catàstrofes climàtiques, des de la IAC-CATAC **reivindiquem un**
431 **sindicalisme ecosocial**, que entengui que la defensa dels serveis públics i els drets

laborals només pot anar de la mà de la defensa del territori. Apostem per **una estratègia de decreixement turístic**, que reverteixi el monocultiu del turisme i la seva precarietat laboral, que aturi la destrucció ambiental i que garanteixi un model econòmic arrelat, just i sostenible. Hem de lluitar per la municipalització dels serveis, per la prevenció precoç, per dotar de més personal als equips clau, per integrar la veu d'expertesa de la ciència en la planificació de les polítiques públiques, etc.

La transició ecològica no pot convertir-se en un nou negoci privat, ni en una excusa per precaritzar més encara el treball. Exigim una **transició justa**, que inclogui la reconversió dels sectors contaminants, la creació de llocs de treball verds i dignes, la inversió pública planificada i la participació directa de les treballadores en la presa de decisions. La lluita pel territori és també una lluita de classe, i el sindicalisme no pot restar-ne al marge.

Davant l'infern climàtic, hem de defensar allò públic pel bé comú.

Repressió institucional al sindicalisme combatiu

La repressió a les lluites socials i sindicals no és un fet aïllat ni puntual: forma part d'un entramat polític i institucional que busca neutralitzar tota expressió de dissidència organitzada. En els darrers anys, hem constatat com les institucions, tant catalanes com estatals, han aplicat una estratègia sistemàtica de desmobilització mitjançant l'assetjament administratiu, les sancions econòmiques, les querelles penals i la persecució disciplinària.

Aquesta repressió no afecta només les grans mobilitzacions o els conflictes oberts. També la patim dins dels centres de treball, en forma de pressió sobre les delegades, de limitació dels drets sindicals, d'intimidacions en assemblees o d'expedients a persones que denuncien abusos, privatitzacions o incompliments laborals.

Des de la IAC-CATAC no acceptem que el conflicte sigui silenciats, ni que el sindicalisme combatiu sigui **criminalitzat**. Al contrari: assumim que la mobilització, la denúncia pública i l'acció directa són eines legítimes i necessàries per defensar drets i conquerir-ne de nous. Quan les institucions utilitzen la legalitat per blindar els privilegis, ens reafirmem en la legitimitat de desobeir-les.

Reivindiquem la derogació immediata de la Llei Mordassa, la fi dels processos judicials contra activistes sindicals i socials, i l'aturada dels expedients repressius dins de l'administració pública. Però no ens quedem només en la denúncia: ens comprometem a dotar-nos de mecanismes interns de resposta antirepressiva, acompanyament col·lectiu i suport mutu, tant legal com polític, per a totes les companyes represaliades.

No és possible parlar de drets laborals sense garantir llibertat sindical real, que inclogui la protesta, la vaga, la crítica i la mobilització sense por a represàlies. Davant d'un estat que reprimeix, cal un sindicalisme que resisteixi i avanci.

Precarietat social, precarietat laboral, precarietat vital

El capitalisme imperant arreu del món i promou les **desigualtats** entre la classe treballadora i les elits econòmiques propietàries dels mitjans de producció. Els governs espanyol i català aposten per aquest sistema que ens oprimeix i ens empobreix dia a dia pel benefici de les empreses. Es tracta d'un model econòmic que elimina la democràcia en el funcionament del sistema i preval el mercat per davant de les polítiques públiques. Les privatitzacions del sistema públic disminueixen la qualitat dels serveis públics, fet que comporta un empitjorament sistemàtic de les condicions laborals de les treballadores públiques. És un deure del sindicat lluitar en contra d'aquest sistema i fer front al neoliberalisme imperant. Apostem per una internalització dels serveis públics, una ampliació de les plantilles i una estabilitat del personal per tal de garantir l'atenció a la ciutadania.

Des de la Llei Aragonés, els diferents governs de la Generalitat han intentat dur a terme una **externalització de les administracions públiques**, bé encoberta o bé directa, de tot allò que han pogut. Actualment, ens trobem que ho estan tornant a intentar, tot i tenir una majoria parlamentària de la mal anomenada "esquerra". Un factor important dins la línia del sindicat seria apostar per representar a tot el personal que treballa per a l'administració dins d'aquestes empreses externalitzades per tal de poder treballar i organitzar una internalització eficient i ràpida, millorant les condicions laborals d'aquestes treballadores i garantint el servei públic. La IAC-CATAC ha de liderar la lluita i l'oposició a aquestes polítiques neoliberals que perpetuen un model econòmic capitalista que porten al conjunt de la societat a un empobriment perpetu i una dependència, cada cop més elevada, a les ajudes públiques per tal d'assolir nivells de vida bàsics i dignes.

També cal que el sindicat s'oposi frontalment a l'augment de la despesa pressupostària per a les **partides militars** ja que, òbviament, aniran en detriment dels serveis públics i pot arribar, fins i tot, a afectar a les condicions laborals del personal de les administracions públiques, tal com va intentar fer França el juliol del 2025 per pagar el deute públic.

Totes aquestes polítiques afecten directament a la classe treballadora que no pot assolir unes condicions dignes de vida. Com per exemple, seria el cas de l'**habitatge**, que el model capitalista el considera un bé de mercat i mercantilitza una necessitat bàsica de les persones. IAC-CATAC ha de lluitar en tot cas per assolir la justícia social. La lluita per un habitatge digne és sens dubte una lluita on ha d'estar present.

Arran de la crisi del 2008 la retallada de drets de la classe treballadora va ser brutal i a hores d'ara encara no hem recuperat tots els drets robats. Cal que IAC-CATAC lideri l'organització del personal de les administracions públiques i de les empreses que presten serveis externalitzats per no perdre cap dret laboral, recuperar els perduts en les dues darreres dècades i millorar-los. Un aspecte important de la crisi va ser la **pèrdua de poder adquisitiu** pels anys de congelació de sou i cal no oblidar que ens apropem a uns anys on l'austeritat dels pressupostos ens pot encaminar cap a aquest sentit mentre es dispara la partida militar.

3- EL SINDICAT COM A EINA

Davant tots els reptes sistèmics als quals ens enfrontem és cabdal que les treballadores construïm un sindicat fort, dinàmic, expert, amb relleu generacional i amb connexió amb la resta d'espais de lluita. Per això el projecte de la IAC-CATAC ens ha de servir per:

- **Promoure la participació de les treballadores.**
- **Fomentar l'assemblearisme.** Som un sindicat horitzontal sota la convicció de que l'assemblearisme enforteix la nostra cohesió interna.
- **Mantenir la independència** vers qualsevol força política.
- **Defensar l'antifeixisme i l'antiracisme** Una classe treballadora organitzada és vital per lluitar contra l'ascens de la extrema dreta
- **Lluitar per un feminisme interseccional** i pel dret de les persones **LGTBIQA+**. Per incloure la perspectiva de la diversitat sexual i de gènere en les nostres demandes sindicals.
- **Protegir el català** i els nostres drets com a poble. No permetrem ni un pas de retrocés en els nostres drets lingüístics i democràtics.
- **Allunyar-nos del corporativisme** que defensa únicament els interessos laborals del sector públic i entendre la nostra **funció global vers un serveis públics** de qualitat que reverteixin en una societat més justa i igualitària.
- **Encaminar les nostres accions a aconseguir la justícia social i la igualtat d'oportunitats per a totes.**

En un context marcat per la desmobilització, la burocratització sindical i l'atomització de les treballadores, **reivindiquem l'assemblearisme no només com una metodologia, sinó com una cultura política.** Per a nosaltres, l'assemblea és molt més que una eina per prendre decisions: és un espai de trobada, de reflexió compartida, de presa de consciència col·lectiva i de generació de poder popular.

La IAC CATAC promovem activament l'assemblearisme com a procés participatiu i metodologia de debat. Som un sindicat que defensem l'autoorganització col·lectiva per tal que les treballadores, les afiliades i les delegades tinguin espais on expressar veu i vot. Som conscients que l'assemblearisme és exigent. Requereix temps, esforç, constància i cura. Però per a nosaltres és l'única garantia per evitar l'aïllament, la cooptació o la desconexió amb la realitat quotidiana dels centres de treball. En un món que ens vol reduir a individus competidors i passius, **l'organització col·lectiva és un acte de resistència i una aposta per la transformació real.**

Per això, **ens comprometem a reforçar les assemblees de secció i de territori**, a garantir la seva regularitat i dinamisme, i a impulsar espais de formació i acompanyament que

permetin a tothom sentir-se amb la capacitat i la confiança de participar-hi. Volem trencar amb les lògiques de delegació permanent o d'esgotament militant. Volem fer de cada assemblea un lloc viu, segur i combatiu.

Creiem fermament en un sindicalisme de base que no es limita a gestionar conflictes laborals, sinó que **projecta una altra manera d'estar al món**. Per això, per a nosaltres, l'assemblearisme no és només un mètode intern, sinó una proposta política de fons: **una democràcia real, directa i quotidiana construïda des de baix**.

4. LA IAC-CATAC DAVANT LA COJUNTURA ACTUAL

Si en l'anterior crisi la IAC-CATAC va ser un front de lluita contra les retallades del sector públic que es van anar succeint, les quals ens deixaven febles com a treballadores i en general com a societat, en la crisi actual el panorama ha estat, sens dubte, encara més complex, ja que ha calgut actuar de forma urgent, accelerada, contundent i de forma multidireccional.

Així, doncs, partiem d'una situació de retallades encara no resolta alhora que ha calgut fer front a qüestions tan rellevants com les externalitzacions de serveis, la precarietat laboral que s'ha establert en el sector (les organitzacions que hem conformat la Taula Sindical de Catalunya vam convocar dues vagues el 28 d'octubre i el 30 de novembre de 2021, mobilitzant manifestacions multitudinàries a tot el país, reclamant justícia i estabilització per a tot el personal precari de les administracions públiques) i, ja pròpiament dins la pandèmia, la protecció del col·lectiu de treballadores i treballadors amb les característiques pròpies de cada sector.

Posteriorment, el període de 2021 a 2024 ha estat una constant mobilització i negociació per l'estabilització del personal de les administracions públiques. S'han realitzat manifestacions d'àmbit nacional a Catalunya i s'ha acompanyat de mobilitzacions a l'estat espanyol per tal d'estabilitzar el màxim de persones possibles. A Catalunya, es van aconseguir més de 45.000 places d'estabilització, sent l'administració amb més places i es van aconseguir 10.000 places en el nostre sector d'administració i serveis de la Generalitat de Catalunya. També es va aconseguir l'estabilització en els ajuntaments de Sant Cugat del Vallès, de Badia del Vallès, entre altres. Paral·lelament també vam aconseguir una promoció interna especial amb el 45% de les places de l'oferta d'ocupació pública d'estabilització i que totes les convocatòries posteriors d'oposicions ordinàries tinguessin aquest 45% pel torn de promoció interna.

La qüestió del teletreball no ha estat una qüestió menor. Ens hem hagut d'enfrontar de pressa i corrents a una nova modalitat de treball que guanya qualitat (optimització del temps de treball, major satisfacció personal, contribució als objectius en matèria de canvi climàtic i qualitat de l'aire...), però que suposa nous reptes relacionats amb la desconexió digital o l'augment de la jornada laboral. Afeuint, i molt més, la problemàtica social de la doble jornada que pateixen, majoritàriament, les dones

treballadores. Tanmateix cal fer esment al perill de desregulació dels drets laborals i el risc que tenen les organitzacions sindicals de perdre el contacte amb les treballadores i per tant de poder incidir en el col·lectiu. Caldrà també elaborar estratègies de futur en aquest sentit.

5. IMPLANTACIÓ I PROJECCIÓ SECTORIAL I TERRITORIAL DE LA IAC-CATAC: DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA AL SECTOR PÚBLIC

Actualment a la IAC-CATAC tenim més de 1700 persones afiliades, més de 220 delegades i més de 55 seccions sindicals. Delegades i seccions sindicals són la veu del sindicat en els centres de treball. La nostra implantació tant sectorial com territorial és diversa i aquest congrés és el moment per fer-ne una reflexió i sobretot marcar-nos línies clares i realistes de projecció a seguir en els propers quatre anys fins al proper congrés. Línies tant organitzatives (en la Ponència d'Organització) com estratègiques en aquesta Ponència Marc.

Per situar-nos una mica actualment la IAC-CATAC tenim presència a:

1). Generalitat de Catalunya:

- Personal funcionari i personal laboral d'administració i tècnic de la Generalitat de Catalunya (personal departamental i col·lectius específics com bombers, rurals i penitenciaris)
- Personal funcionari d'organismes autònoms de la Generalitat de Catalunya (ACC, ATC, SCT, SOC)
- Personal laboral d'empreses públiques de la Generalitat de Catalunya (ACA, ACPC, AHC, AGAUR, ARC, CIRE, Forestal Catalana, ICGC, IRB, SMC)

2). Administracions locals catalanes: personal propi (funcionari i laboral) i empreses públiques:

- Ajuntaments: Badalona, Badia del Vallès, Esplugues de Llobregat, L'Hospitalet de Llobregat, Mataró, Salou, Sant Cugat del Vallès, Sant Fost de Campsentelles, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts
- Empreses municipals: Betevé TV, Mataró Audiovisual, Fundació Barberà Promocions
- Consells Comarcals: CC Maresme, CC la Selva, CC Vallès Occidental, CC Vallès Oriental

3). Empreses de serveis: empreses privades que tenen la concessió de serveis públics:

- CLECE Bellvitge, ISS Hospital del Mar, Ferroser

A la Generalitat de Catalunya, des de les eleccions sindicals de 2019, i revalidant al 2023, a personal funcionari de la Generalitat de Catalunya som la primera força sindical a la Mesa Sectorial de Personal d'Administració i Tècnic de la Generalitat de Catalunya:

sindicat	vots	delegades	Membres a la Mesa Sectorial (*)
IAC-CATAC	3272	58	3 membres
CCOO	2505	44	4 membres
I-CSC	2003	32	2 membres
UGT	3133	50	4 membres
CSIF	2407	40	2 membres
Altres	85	1	---

(*) La proporció de nombre de vots i delegats obtinguts es perverteix a l'hora de nomenar membres a la Mesa ja que CCOO i UGT tenen un membre nat cadascú atorgat per l'administració (independentment dels vots que obtinguin entre les persones treballadores)

Tanmateix entre el personal laboral de la Generalitat de Catalunya la nostra presència i representativitat és baixa entre el personal laboral propi departamental, i desigual entre el personal laboral de les empreses públiques. La Generalitat té un munt d'empreses públiques que configuren un entramat de Sector Públic immens on els drets laborals estan cada cop més diluïts i on sovint es perd pràcticament el caràcter de servei públic imposant cada cop més criteris empresarials.

Ens cal reimpulsar i repensar la nostra presència com a sindicat en TOT el sector públic de la Generalitat de Catalunya. Només des de la globalitat de sindicalisme en el sector públic podrem abordar la multiplicitat i complexitat de contractacions laborals que l'administració està fent minvant cada cop més els drets laborals de les treballadores públiques. No podem tolerar la divisió entre col·lectius a què ens vol sotmetre la Generalitat creant treballadores de primera i de segona, i menystenint l'objectiu bàsic de servei públic.

En les administracions públiques locals la presència de la IAC CATAC ha anat creixent en els darrers anys amb la creació de noves seccions sindicals en ajuntaments on fins ara no teníem presència com Sant Cugat del Vallès o Sant Joan Despí. Tanmateix ens caldria fer una reflexió profunda com a sindicat sobre quins objectius i línies estratègiques ens marquem en el sindicalisme en el món local. Ajuntaments, Consells Comarcals, Diputacions i Consorcis públics de tota mena, creen un entramat on les treballadores es veuen cada cop més precaritzades sovint a les mans de l'arbitrarietat dels polítics i/o gestors de torn. Precarització que està sortint a la llum amb l'alt índex d'interinitat que s'està fent públic també en les administracions públiques locals.

En resum, per tal d'esdevenir sindicat de referència de tots els treballadors i treballadores públics a Catalunya ens cal superar el concepte d'Administració Pública i pensar en clau de Sector Públic a tot Catalunya. La defensa dels serveis públics és

indestriable sindicalment de la defensa dels treballadors i treballadores públics en totes les figures contractuals i àmbits de l'anomenat Sector Públic.

6.RELACIONS DE LA IAC CATAC AMB ALTRES SINDICATS: SINÈRGIES I CONFRONTACIONS

Les relacions de la IAC-CATAC amb altres sindicats ens permet establir sinèrgies però també ens porta confrontacions. Com a sindicat, hem de ser capaces de bastir r marcs de treball també més enllà del nostre sindicat que ens permetin superar les confrontacions per tal de tirar endavant de la millor forma possible el nostre objectiu bàsic: la defensa dels drets laborals dels treballadors i treballadores, sota l'òptica revolucionària/transformadora que no hi ha drets laborals sense drets socials i justícia social.

1) Intersindicalisme

L'any 1997, fa gairebé vint-i cinc anys, la IAC-CATAC juntament amb USTEC-STEs(IAC), CATAC- CTS/IAC i CAU-IAC vàrem promoure la creació de la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC), la confederació de sindicats combatius, independents i assemblearis d'àmbit d'actuació principalment en el sector públic. Amb els anys la IAC s'ha ampliat amb la incorporació de la FTC-IAC.

En aquell moment, deu anys després de la seva creació, des de la IAC-CATAC ja es va apostar per l'intersindicalisme com una forma d'acció sindical més enllà del propi sindicat, establint sinèrgies amb altres sindicats amb voluntat de transformació social. L'intersindicalisme dins de la IAC des de l'any 1997 i fins avui, en aquests més de 25 anys d'existència, ha recorregut un llarg camí que es va reinventant i reconstruint cada dia. En el cas de la IAC ara mateix és de forma confederal, i es debat i consensua novament en cada congrés nacional de la IAC entre tots els sindicats confederats.

Aquest intersindicalisme dins de la IAC és complex, amb moltes capes de treball i de lectura i d'interpretació: eleccions sindicals, posicionament en el sector públic, lluites al carrer i suport a plataformes, convocatòries de vagues i mobilitzacions, interlocució amb altres sindicats més enllà de la IAC d'altres àmbits i d'altres territoris, interlocució amb administracions i amb partits polítics, etc.

Des de les eleccions sindicals de 2023 a personal funcionari a la Generalitat de Catalunya la IAC (gràcies a l'intersindicalisme entre administració, educació i sanitat) ha esdevingut el sindicat majoritari sumant com intersindical la representació sindical entre el personal funcionari i estatutari -d'administració i tècnic (IAC CATAC), sanitat (CATAC-CTS/IAC) i educació (USTEC-STEs IAC)-:

SALVATGEMENT COMBATIVES

VII CONGRÉS IAC CATAÇ

sindicat	delegades	Membres a la Mesa de personal funcionari de la Generalitat de Catalunya (*) (**))
IAC	267	6 membres
CCOO	211	5 membres
UGT	209	4 membres

(*) La proporció de nombre de vots i delegats obtinguts es perverteix a l'hora de nomenar membres a la Mesa ja que CCOO i UGT tenen un membre nat cadascú atorgat per l'administració (independentment dels vots que obtinguin entre les persones treballadores)

(**) Aquesta Mesa no es reuneix mai ja que el seu personal ja està inclòs en la MEPAG

L'acció sindical de la IAC-CATAC a la Generalitat de Catalunya es va revolucionar des del moment en què varem optar per l'intersindicalisme amb els sindicats de la IAC que ha donat com a fruit la nostra presència (a través de la IAC) a la MEPAG i a la CIVE, més enllà de la Mesa Sectorial del nostre àmbit d'administració i tècnic.

La representació de la IAC en els òrgans de negociació de la Generalitat de Catalunya que es reuneixen habitualment ens posiciona com a principal opció sindical alternativa als sindicats de concertació. Així ara mateix, i gràcies al treball dels darrers anys, tenim:

MEPAGC - Mesa General de Negociació de l'Empleat Públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya: Personal funcionari i interí, laboral, docent no universitari i estatutari

IAC: 5 membres

CCOO: 5 membres

UGT: 5 membres

CIVE - Comissió per a la Interpretació, Vigilància i Estudi del VI Conveni: Personal laboral

UGT: 4 representants

CCOO: 3 representants

IAC: 1 representant

Comissió Negociadora

IAC: 3 membres

CCOO: 5 membres

UGT: 7 membres

Aquest intersindicalisme de la IAC-CATAC dins de la IAC en altres administracions públiques com l'administració local, o universitats o empreses públiques està encara per explorar i treballar. Ens cal un debat profund per encarar la nostra presència intersindical en aquests espais. Un debat serà més enllà de les sigles i dominat per un

denominador comú de sindicalisme alternatiu i combatiu de defensa dels serveis públics i dels seus treballadors i treballadores.

L'intersindicalisme de la IAC-CATAC amb la IAC també ens ha permès eixamplar l'ús de la convocatòria de vagues com a eina de pressió sindical més enllà de convocatòries sectorials i participant de convocatòries de vagues generals. Precisament el període de maig 2016 a febrer 2025 ha estat caracteritzat per un cicle de vagues protagonitzades i convocades des del nostre sindicalisme alternatiu que han posicionat el sindicat al capdavant de les lluites reivindicatives actuals: feminismes, precarietats laborals, autodeterminació, repressió, etc. Recordem aquestes vagues que hem convocat durant aquest cicle:

2017: Vaga general del 3 d'octubre contra la repressió i per la llibertat de les treballadores

2017: Vaga general del 8 de novembre contra la regressió de drets socials i la precarietat laboral

2018: Vaga del sector públic de la Generalitat del 29 de novembre per revertir les retallades

2019: Vaga general feminista del 8 de març (primera)

2019: Vaga general del 18 d'octubre pels drets i les llibertats

2020: Vaga general feminista del 8 de març (segona)

2021: Vaga general feminista del 8 de març (tercera)

2021: Vaga del personal funcionari interí i laboral temporal del 18 de juny

2021: Vaga del sector públic del 28 d'octubre per l'estabilització del personal interí i temporal

2021: Vaga del sector públic del 30 de novembre contra l'abús de temporalitat

2022: Vaga general feminista del 8 de març (quarta)

2023: Vaga general feminista del 8 de març (cinquena)

2024: Vaga general per Palestina

2024: Vaga general feminista del 8 de març (sisena)

2025: Vaga general per Palestina

El gran repte de la IAC CATAC en l'espai intersindical construït dins la IAC durant els propers anys és gran i profund. No podem permetre'ns el luxe de defugir-lo, tant per responsabilitat de 25 anys de compartir viatge, com per supervivència sindical.

2) Sindicalisme alternatiu i de lluita

Les relacions sindicals de la IAC CATAC han d'anar, i de fet van, més enllà de l'intersindicalisme dins de la IAC ja que el mapa sindical català és molt més ampli i la IAC-CATAC en som un agent sindical més, actiu i transformador. El sindicalisme a Catalunya cada cop és més transversal i ens cal des de la IAC-CATAC anar teixint i ampliant xarxa amb altres sindicats de línies sindicals properes ja implantats en àmbits on IAC-CATAC no hi som -com a l'administració de justícia- per establir complicitats i unificar lluites quan sigui possible.

Cal destacar pel relleu que va adquirint darrerament l'espai sindical que dins de l'entorn del sindicalisme alternatiu i de lluita a Catalunya està esdevenint la Taula Sindical de Catalunya. Aquesta Taula Sindical en part és hereva del clima de lluita i reivindicació que a Catalunya va portar al sindicalisme alternatiu a convocar la vaga general del 3 d'octubre de 2017. Ara mateix la Taula Sindical de Catalunya la conformen els següents sindicats: COS, SO, CGT, CNT, CoBas i IAC.

En el marc de la Taula Sindical de Catalunya des de la IAC es van convocar les darreres dues vagues contra la precarietat i per l'estabilització de plantilles en el sector públic del 28 d'octubre i del 30 de novembre de 2021. Aquestes mobilitzacions han permès donar a la IAC-CATAC un pas més de volta en la campanya de "Lluita interina" per l'estabilització de les plantilles públiques que venim mantenint des de fa força anys i que avui en dia ha esdevingut una reivindicació central per gran part del col·lectiu de treballadores que representem. També des de la Taula Sindical hem promogut les convocatòries unitàries de les darreres jornades reivindicatives dels Primers de Maig.

I més enllà de l'àmbit territorial català ens cal seguir avançant des de la IAC-CATAC en les lluites comunes del sindicalisme alternatiu tant a l'estat espanyol com internacionals. Al llarg dels anys hem anat teixint relacions amb els següents sindicats d'àmbit de l'estat espanyol: Intersindical Valenciana, STEI Balears, CUT-Galizia, CIG-Galizia, CUT-Aragón, SOA-Aragón, CSI-Asturies, ESK, LAB, STEILAS, ELA, Intersindical Canaria, SAT-Andalucia, Confederación Intersindical. En l'àmbit internacional caldria renovar/replantejar els contactes amb els sindicats de la Xarxa Sindical Internacional i de Lluites, i amb els sindicats de Palestina.

Tot i la clara voluntat de la IAC-CATAC de ser estatutàriament un sindicat d'àmbit català, dins la nostra praxis de sindicalisme transformador i de lluita social ens cal seguir avançant en transgredir l'àmbit estrictament català quan es tracta de solidaritat de classe i de lluites compartides que van més enllà de fronteres i d'estats.

7. LÍNIES D'ACCIÓ I PROPOSTES DE FUTUR

Davant del context polític, social, ecològic i laboral que hem analitzat, i amb la consciència del moment històric que vivim, **ens proposem consolidar i reforçar la nostra acció sindical** amb estratègies clares, col·lectives i transformadores. Volem ser una eina útil per a les treballadores, capaç de construir resistències i alhora projectes de futur. Per això, encarem aquesta nova etapa amb la voluntat de traduir els nostres posicionaments ideològics en accions concretes.

Pel que fa a l'**ecologisme i la defensa del territori**, impulsarem campanyes específiques que connectin la lluita laboral amb la lluita climàtica. Ens organitzarem per exigir plans de mobilitat sostenible per a les treballadores públiques, mesures reals d'estalvi i eficiència energètica als centres de treball, i la incorporació de criteris ambientals i

socials en els contractes i compres públiques. Reforçarem la nostra coordinació amb col·lectius ecologistes del territori per enfortir la resistència contra infraestructures destructives com l'ampliació de l'aeroport del Prat o els megaprojectes turístics. També reivindicarem un decreixement del model turístic, que permeti avançar cap a una economia arrelada, resilient i justa, amb llocs de treball dignes i sostenibles.

Davant la **repressió institucional i administrativa**, treballarem per enfortir les nostres eines internes de defensa. Crearem una estructura antirepressiva pròpia, que combini suport jurídic, visibilització pública i acompanyament col·lectiu per a les afiliades perseguides. Documentarem i denunciarem tots els casos de repressió sindical a l'administració, tot exigint responsabilitats polítiques i judicials. Alhora, mantindrem la desobediència com a eina legítima i necessària, i no permetrem que la por paralitzi l'organització.

En relació amb l'**extrema dreta**, no farem cap concessió. Desenvoluparem una estratègia antifeixista integral, que inclogui formació, resposta comunicativa, acompanyament a treballadores assetjades i acció coordinada amb altres sindicats i moviments socials. Promourem l'aplicació real de protocols contra els discursos d'odi als espais de treball i defensarem el servei públic com a barrera de contenció democràtica davant les forces reaccionàries.

En l'àmbit de l'**assemblearisme, de la participació i l'auto-organització**, apostarem per garantir una vida interna activa, participativa i descentralitzada. Establirem calendaris regulars d'assemblees de secció i de territori, fomentarem la rotació de responsabilitats i impulsarem espais de formació per a la dinamització assembleària. Crearem materials útils per a noves afiliades, facilitant la seva implicació i combatent l'esgotament militant. Perquè només des de la base podem construir una organització viva, crítica i arrelada.

Finalment, en el pla del **feminisme i la perspectiva de gènere**, situarem aquesta mirada com a element central de totes les nostres accions. Promourem espais segurs i habitables dins el sindicat, formacions feministes contínues, revisió interna dels rols i estructures, i la inclusió de criteris de gènere en totes les nostres negociacions. Impulsarem protocols d'abordatge de l'assetjament i les violències masclistes, i acompanyarem activament les companyes que les pateixin. Ens organitzarem en xarxa amb col·lectius feministes i LGTBIQA+, perquè la transformació del món del treball només és possible si també transformem les relacions de poder que el travessen.

Aquestes línies d'acció no són un full de ruta tancat, sinó un compromís obert, viu i col·lectiu. Ens defineix l'autonomia, la coherència i la lluita. Volem un sindicalisme que no només resisteixi, sinó que proposi, que organitzi, que somiï i que construeixi. Perquè davant la por, ens organitzem. I davant la resignació, persistim.

Política informativa i comunicativa: fer visible la lluita

Com a sindicat de base, assembleari i combatiu, necessitem una política informativa pròpia, coherent amb els nostres valors, i pensada com a eina de lluita i organització. No

es tracta només de “comunicar millor”, sinó de posar la comunicació al servei de la construcció de consciència col·lectiva, de la defensa dels drets laborals i de la transformació social. Volem ser visibles, però no a qualsevol preu. Volem fer-nos sentir, però no renunciarem mai al que som per obtenir més likes.

En aquest sentit, ens proposem desenvolupar una estratègia comunicativa clara, col·lectiva i descentralitzada, amb els següents eixos:

- **Potenciar la presència pública i digital de la IAC-CATAC**

Disposem d'un lloc web propi, que volem actualitzar regularment com a espai de referència informativa, amb continguts de qualitat, actualitzats i accessibles. Apostem per fer-ne un canal obert de consulta i formació sindical, on les afiliades i treballadores puguin trobar posicionaments, recursos, convocatòries, documents útils i contactes clars.

A més, utilitzem eines d'enviament massiu de correus electrònics per fer arribar la nostra veu i les nostres accions als col·lectius de treballadores del sector públic. Aquest canal ens permet actuar amb rapidesa i abast, i el volem aprofitar per millorar la coordinació interna, augmentar la visibilitat de les convocatòries i reforçar el vincle amb l'afiliació activa i potencial.

- **Xarxes socials: presència crítica, coherent i oberta a alternatives**

Les xarxes socials són avui espais centrals de disputa ideològica i de comunicació directa amb la base. Però també són entorns hostils, propietat de grans empreses tecnològiques que operen amb criteris mercantils i algorítmics, afavorint el discurs de l'odi, la polarització i la superficialitat. Per això, des de la IAC-CATAC volem tenir presència, però amb consciència.

Ens comprometem a mantenir una activitat regular i estratègica a les xarxes socials més utilitzades (com X, Instagram, Telegram, etc.), però sense adaptar el nostre discurs al ritme ni al format que imposen els algoritmes. La nostra presència digital ha de ser una extensió de la nostra pràctica política: assembleària, clara, pedagògica i col·lectiva. Publicarem informació útil, continguts mobilitzadors, anàlisis clares i eines per a la lluita.

A més, apostem per explorar i potenciar l'ús de xarxes socials alternatives i descentralitzades, com Mastodon, que funcionen sota principis lliures i no comercials. Aquestes plataformes ens permeten comunicar amb coherència, evitant la dependència de corporacions privades i contribuint a la construcció d'un ecosistema digital més just. Iniciarem una línia de presència en aquestes xarxes amb objectius a mitjà termini, tot fent pedagogia dins del sindicat i facilitant eines perquè les afiliades hi puguin accedir, entendre-les i fer-les seves.

També valorarem altres canals de comunicació més horitzontals i de control col·lectiu (com llistes de difusió segures, podcasts propis o vídeos formatius curts), tot apostant per una comunicació que no depengui exclusivament de les plataformes convencionals, sinó que reflecteixi la nostra autonomia també en l'àmbit digital.

● **Capacitació i recursos comunicatius: autonomia des de la base**

Creiem que la comunicació sindical no ha de quedar centralitzada ni delegada en unes poques persones o instàncies, sinó que ha de ser una eina compartida i democratitzada. Per això, defensem que les seccions sindicals, els grups territorials i els col·lectius sectorials han de disposar de plena autonomia comunicativa, dins d'un marc de coherència general compartit.

Aquesta autonomia implica que cada secció pugui generar els seus propis materials, adaptar els missatges a les realitats de cada centre de treball, gestionar canals propis (com llistes de correu, canals de Telegram, butlletins o perfils de xarxes) i tenir capacitat de resposta immediata davant conflictes o necessitats del territori.

Per fer-ho possible, ens comprometem a:

- **Oferir formació pràctica** i contínua en eines de comunicació, tant digitals com presencials, adreçada a membres de seccions i grups locals.
- Crear i compartir **plantilles gràfiques i manuals d'ús senzill**, que permetin generar cartells, comunicats i publicacions amb qualitat i coherència visual.
- Posar a disposició **recursos centralitzats** (biblioteques d'imatges, logos, tipografies, documents de base) que cada secció pugui adaptar lliurement.
- Facilitar l'intercanvi de pràctiques entre seccions, fomentant **l'autoformació i el suport mutu comunicatiu**.
- Obrir **espais assemblearis de coordinació comunicativa** on compartir línies estratègiques, experiències i criteris comuns.

D'aquesta manera, volem assegurar una comunicació plural però articulada, on cada veu tingui espai i on el conjunt del sindicat projecti una imatge coherent, forta i fidel als seus valors. No volem un missatge únic, sinó un projecte comunicatiu col·lectiu que reflecteixi la diversitat i la riquesa de la IAC-CATAC.

Fer-nos referents: legitimitat des de la coherència, la presència i la pràctica

No volem ser només un sindicat que informa: volem ser un sindicat que escolten. Tenim una trajectòria de coherència, de compromís i de lluita real que ens legitima per ser una

veu clara, crítica i transformadora dins del debat públic. Però per tal de consolidar aquesta posició, cal que convertim el nostre discurs en una presència sòlida, reconeixible i respectada.

Fer-nos referents no passa per ocupar espai mediàtic a qualsevol preu, sinó per construir autoritat política i social a través de la pràctica, de la presència constant als conflictes, de la capacitat d'anàlisi, de la constància i de la coherència entre el que diem i el que fem.

Per avançar en aquest sentit, ens comprometem a:

- **Intervenir de manera regular i propositiva** en el debat públic, tant en mitjans tradicionals com en xarxes socials i espais institucionals.
- **Mantenir una línia comunicativa sòlida, clara i no fluctuant segons el context o les modes**, defensant amb valentia les nostres idees.
- **Consolidar una presència mediàtica estable**, mitjançant notes de premsa, articles d'opinió, entrevistes i posicionaments en conflictes clau del sector públic.
- **Establir vincles amb mitjans alternatius i crítics**, que comparteixin valors de transformació social i permetin donar veu a les nostres propostes sense filtres mercantils.
- **Formar portaveus sindicals en l'ús dels mitjans, donant visibilitat a diferents perfils del sindicat**, i no concentrant la representació en pocs noms.
- **Apostar per una comunicació que no només denunciï, sinó que expliqui, proposi i construeixi imaginaris de futur**. El nostre discurs no pot ser només reactiu: ha de generar horitzons.

Ser referents implica també **ser previsibles des de la coherència**, reconeixibles des de la pràctica i respectades per la constància. I això es guanya cada dia, amb el peu al carrer, amb el cos a les assemblees, amb la paraula a les plataformes i amb el rigor a cada intervenció.

Tenim discurs, tenim pràctica i tenim legitimitat. Ara cal comunicar-les amb força i determinació.

8. Conclusió

Davant d'un món que s'organitza a partir de l'explotació, la desigualtat i el control, **reivindiquem el sindicalisme combatiu i de classe com una eina per transformar la realitat**. No volem un sindicalisme de gestió passiva, ni de despatxos. Volem un sindicalisme que **construeixi poder des de baix**, que sigui arrelat, assembleari, feminista, ecologista i anticapitalista. Un sindicalisme que entengui que la lluita pels drets laborals no es pot separar de la lluita per una societat justa i democràtica.

988 Per a nosaltres, **ser de classe vol dir saber on som i amb qui lluitem**: al costat de les
989 treballadores, de les invisibilitzades, de les precàries, de les expulsades del sistema. I ser
990 combatives vol dir **no renunciar ni callar**, assumir el conflicte com a espai polític legítim,
991 i actuar amb dignitat, valentia i coherència.

992 Aquesta ponència és una eina. No és només una fotografia del que som, sinó **una**
993 **brúixola per continuar caminant**. Per organitzar-nos millor, per comunicar-nos millor,
994 per resistir juntes i per construir horitzons col·lectius.

995 Ens sabem petites davant d'un sistema gran. Però també sabem que la nostra força rau
996 en l'organització, en la persistència i en el fet de no estar mai soles.

997 Continuem, perquè sabem on anem. I perquè sabem amb qui anem.

998 9. ACCIONS CONCRETES DE FUTUR

999

1000 Respecte als serveis públics i administracions

1001

1002 ● Lluitar contra les externalitzacions dels serveis públics i acompanyar a
1003 l'organització sindical dins les empreses, concórrer a eleccions sindicals en elles
1004 i participar de manera directa en els comitès per aconseguir guanys per a les
1005 treballadores. Emprendre en paral·lel les accions pertinents per tal
1006 d'internalitzar tots els serveis possibles.

1007

1008 ● Exigir la dotació suficient de personal.

1009

1010 ● Exigir rigor i transparència en l'accés i en la promoció, implantant una veritable
1011 carrera professional tant horitzontal com vertical.

1012

1013 ● Exigir la convocatòria anual de processos d'oposicions per tal de garantir l'accés
1014 a la funció pública, cobrir els llocs de treball i com a mesura en contra de la
1015 temporalitat.

1016

1017 ● Exigir l'eliminació de qualsevol fórmula d'obtenció de personal que s'allunyi de
1018 la creació de places estructurals a funcionaritzar. Tot allò que s'hi allunyi significa
1019 precarietat per a les treballadores i per tant per als serveis públics.

1020

1021 ● Dignificar les condicions laborals de les treballadores públiques pel que fa als
1022 aspectes retributius, de flexibilitat horària, conciliació entre d'altres.

1023

1024 ● Eliminar qualsevol concepte retributiu, sigui general o sectorial, que suposi un
1025 xantatge als drets adquirits per a les treballadores.

1026

1027 ● Identificar i lluitar contra qualsevol relat instaurat que proposi enfrontar a
1028 treballadores amb treballadores.

1029

- Treballar per tal que la qüestió sindical a les administracions públiques, deixi de ser només una qüestió interna entre el col·lectiu de treballadores i la Funció Pública. Traslladar, doncs, el debat a la ciutadania per tal de transmetre la importància i la reciprocitat entre drets laborals de les treballadores públiques, uns serveis públics de qualitat i el benefici social. Cal doncs sostindre un debat públic sobre el futur de les administracions públiques catalanes, sota els principis de participació ciutadana, , transparència, eficiència, rendició de comptes i dignitat professional del personal que presta serveis directament i indirectament.
- Mantenir en els espais de negociació una línia pròpia de la IAC-CATAC i genuïna que s'allunyi dels pactes interessats i que defugui dels interessos de la Funció Pública en quant a la unitat sindical. Defensar sempre que els postulats de la IAC-CATAC es mantinguin en cas de pactes d'unitat sindical.
- Exigir, sempre, un marc català de negociació que permeti millores més enllà de l'establir a nivell estatal.
- Promoure accions de denúncia quan sigui pertinent i mantenir estratègies de vigilància per tal d'assegurar els drets de les persones. Com també cal crear les eines de denúncia contra la manca de transparència i la corrupció.

Respecte l'Actuació sindical

- Promoure el treball organitzat dins les seccions com també trobar espais d'interrelació entre aquestes per a una millor acció sindical tan general, com departamental o local.
- Generar espais de debat entre les delegades que permetin aprofundir sobre la nostra activitat quotidiana com també sobre conceptes i eixos ideològics.
- Establir eines concretes que ens permetin organitzar-nos millor i optimitzar al màxim la nostra tasca.
- Analitzar de forma periòdica l'estat de l'organització per veure en què podem millorar i quines línies són les encertades i quines hauríem de canviar.
- Identificar tasques concretes i constants en el devenir diari i establir mecanismes i referents per a uns serveis el màxim de sòlids i eficaços possibles (atenció directa a l'afiliada, atenció a treballadores, atenció jurídica...)
- Afavorir espais de relació entre delegades i afiliades que permetin millorar els vincles.

- 1074 ● Assegurar el compromís de tots els membres de l'organització en referència al
1075 marc estatutari i ideològic.
- 1076
- 1077 ● Revisar totes les accions que es duguin a terme per tal que aquestes estiguin
1078 sempre atravesades pels diferents eixos ideològics.
- 1079
- 1080 ● Totes les accions que puguem fer per enfortir la IAC-CATAC, la IAC i la lluita
1081 sindical venen de l'acció concreta cada persona en el seu àmbit. Cal aquí lluitar
1082 contra la sensació d'inevitabilitat que s'ha apoderat de moltes persones. No cal
1083 oblidar en la tasca quotidiana una acció imprescindible per l'enfortiment de la
1084 IAC-CATAC, consistent en potenciar l'afiliació i cuidar-la. Utilitzar tots els mitjans
1085 al nostre abast i, principalment, les noves tecnologies per tal que la participació
1086 activa en el debat quotidià del sindicat signifiqui que la pertinença al sindicat
1087 sigui un valor per a les persones afiliades i, alhora, possibiliti una millor incidència
1088 global.
- 1089
- 1090 ● Mantenir i aprofundir les pràctiques de participació del màxim de persones
1091 afectades.
- 1092
- 1093 ● L'extensió de les lluites mitjançant ofertes unitàries de concentracions,
1094 manifestacions, tancaments i pressió a les institucions polítiques, i presència en
1095 els mitjans de comunicació.
- 1096
- 1097 ● Participar activament en l'activitat social i sindical referida a les qüestions que
1098 afecten a la ciutadania respecte als drets humans i l'estructura política, social i
1099 econòmica, des de la proposició de debats fins a la participació en campanyes i
1100 moviments, escoltant i tenint en compte les decisions majoritàries, sempre que
1101 aquestes s'adiguin amb els valors i principis de la IAC-CATAC.
- 1102
- 1103 ● En contra de qualsevol genocidi i lluitant per una Palestina lliure.

IAC
CATAC